

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/168/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618203481
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7618203481.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Ľuboša Kunaya v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, P.O.Box 205 Bratislava, proti žalovanej: L. Š., T. X.X.XXXX, H. U. XX/XX, o zaplatenie 4.068,92 € s príslušenstvom, o čiastočnom späťvzati žaloby a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného Spišská Nová Ves zo dňa 12. marca 2019 č.k. 9Csp/87/2018-131

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v zamietnutej časti nároku o zaplatenie 223,34 € s úrokmi z omeškania 5,05 % ročne od 1.9.2015 do zaplatenia, v uvedenom rozsahu zrušuje zamietavý výrok rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 12.3.2019 č.k. 9Csp/87/2018-131 a konanie v tejto časti zastavuje.

P o t v r d z u j e zamietavý výrok rozsudku v zostávajúcej časti nároku na zaplatenie sumy 3.805,38 € s úrokmi z omeškania 5,05 % z dlžnej sumy ročne od 1.9.2015 do zaplatenia.

Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej „súd prvej inštancie“) rozsudkom uvedeným v záhlaví rozhodol o nároku žalobcu zo spotrebiteľskej zmluvy o pôžičke uzavretej medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. č. 6193562 zo dňa 15.12.2004, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver 4.000 €, ktorý mala vrátiť spolu s úrokmi v hodnote 25 % ročne v celkovej výške záväzku 6.700,20 €, a to v 60- tich mesačných splátkach v sume 111,67 € mesačne, splatných 20. deň v mesiaci. Pre porušenie povinnosti žalovanej na riadne a včasné uhrádzanie splátok dlhu, veriteľ zosplatnil v mesiaci august 2015 neuhradený záväzok žalovanej. Pred zosplatnením úverového záväzku bola žalovaná listom zo dňa 27.6.2015 vyzvaná na úhradu splátky splatnej v mesiaci apríl 2015 v lehote do 5.8.2015, s upozornením na možnosť predčasného zosplatnenia dlhu. Predmetom konania bol nárok na úhradu sumy 4.068,92 €, z toho v časti 40,20 € išlo o náklady spojené s vymáhaním pohľadávky.

2. Vzhľadom na to, že žalobca vzal nárok v časti o zaplatenie nákladov na vymáhanie v sume 40,20 € s úrokmi z omeškania späť pred začatím pojednávania, súd konanie v tejto časti zastavil, v zhode s § 145, § 146 Civilného sporového poriadku (CSP). V zostávajúcom rozsahu nárok žalobcu zamietol vyhodnotiac ako dôvodnú námietku premlčania vznesenú žalovanou. Právne vec posudzoval podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách § 52, § 53 Občianskeho zákonníka (OZ) prihladajúc na podmienky vyhlásenia predčasnej splatnosti dlhu pri spotrebiteľských úveroch vyplývajúcich z § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ a plynutie premlčacej doby podľa § 101 a § 103 OZ. Z § 103 OZ mu vyplynulo, že premlčacia doba v prípade uplatnenia nároku veriteľa na predčasné zosplatnenie dlhu začína plynúť od

dňa splatnosti splátky, pre ktorú sa stal zročnou celý dlh. Súd prvej inštancie vychádzal z podmienok vyhlásenia predčasnej splatnosti dlhu u spotrebiteľských zmlúv ako vyplývajú z § 53 ods. 9 OZ, podľa ktorého v prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, môže dodávateľ uplatniť právo na zosplatnenie dlhu podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Považoval za preukázané, že listom zo dňa 27.6.2015 žalovaná bola vyzvaná na úhradu splátky splatnej v mesiaci apríl 2015 s upozornením na možnosť predčasnej splatnosti dlhu, a predčasná splatnosť záväzku z úverovej zmluvy nastala v mesiaci august 2015. Zohľadňujúc, že termín splatnosti jednotlivých splátok bol určený vždy ku 20. dňu každého mesiaca a zákon vyžadoval trojmesačnú lehotu omeškania s plnením splátky ako podmienku zosplatnenia dlhu pri spotrebiteľskej zmluve, súd prvej inštancie uzavrel, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti dlhu v mesiaci august 2015 mohlo dôjsť a došlo len v dôsledku neuhradenia splátky splatnej 20.4.2015. Od uvedeného dňa plynula žalobcovi trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku na súde podľa § 101 OZ v spojení s § 103 OZ a uplynula dňa 20.4.2018. Pretože žalobca si uplatnil nárok na súde až dňa 6.6.2018 po uplynutí premlčacej doby, súd prvej inštancie nemohol podľa § 100 OZ žalobcovi nárok priznať vzhľadom na vznesenú námietku premlčania, s ktorým odôvodnením žalobu zamietol.

3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 CSP prihladajúc na zásadu zodpovednosti za procesný výsledok sporu, keď plne procesne úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% proti neúspešnému žalobcovi.

4. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca namietajúc nesprávne vyhodnotenie premlčania nároku podľa § 103 OZ. Zhodne s obsahom žaloby tvrdil, že k zosplatneniu dlhu došlo ku dňu 19.8.2018 po splnení zákonných predpokladov zosplatnenia vyplývajúcich z § 53 ods. 9 OZ, ktorými bola existencia omeškania dlžníka s úhradou splátky po dobu viac ako troch mesiacov, písomné upozornenie dlžníka na právo veriteľa dlh predčasne zosplatniť a zachovanie lehoty 15 dní od upozornenie na možnosť zosplatnenia dlhu. Za premlčané žalobca uznal iba splátky splatné dňa 20.4.2015 a a 20.5.2015 v celkovej výške 223,34 € (2 x 111,67 €), v ktorej časti vzal žalobu späť spolu s úrokmi z omeškania. Ako nepremľčané hodnotil splátky splatné dňa 20.6.2015, 20.7.2015, 20.8.2015 a zosplatnenú časť úveru odo dňa 19.8.2015. Ustanovenie § 103 druhá veta OZ, podľa ktorého, ak pre nesplnenie niektorej splátky dôjde k zosplatneniu celého dlhu, začína premlčacia doba plynúť od zročnosti nesplnenej splátky vysvetľoval tak, že pokiaľ nie je špecifikované pre uhradenie ktorej splátky bola zosplatnená pohľadávka, poslednou nesplnenou splátkou predchádzajúcou zosplatneniu bola splátka splatná dňa 20.8.2015, od ktorej začala plynúť premlčacia lehota, preto vznesená námietka premlčania bola nedôvodná. Posúdenie veci súdom prvej inštancie považoval za neprávne, pretože ak by premlčacia lehota začala plynúť podľa úvah súdu prvej inštancie, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich, k čomu podporne poukázal na niektoré rozhodnutia odvolacích krajských súdov v Trnave, Trenčíne a Bratislave. Navrhoval, aby odvolací súd konanie v časti o zaplatenie sumy 223,34 € s príslušenstvom zastavil a vo zvyšku zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že uloží žalovanej povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 3.805,38 € s úrokmi z omeškania 5,05% z dlžnej sumy ročne od 1.9.2015 do zaplatenia a prizná mu náhradu trov konania v rozsahu 87,04%.

5. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu zotrvala na vznesenej námietke premlčania. Považovala za správne právne závery súdu prvej inštancie, že pokiaľ žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru na základe výzvy adresovanej na plnenie pre omeškание splátky splatnej v mesiaci apríl 2015, tak premlčacia doba začala plynúť v zmysle § 103 OZ od 21.4.2015, teda v náväznosti na splatnosť splátky, pre ktorú bola vyhlásená okamžitá splatnosť úveru. Žalovaná poukázala na iné rozhodnutia odvolacích krajských súdov v Trenčíne, Prešove, Bratislave a Trnave,. Navrhovala napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

6. Výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie o zastavení konania nebol predmetom odvolacieho prieskumu, pretože nebol odvolaním napadnutý a nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2, 3 CSP).

7. Žalovaná na výzvu odvolacieho súdu k vyjadreniu stanoviska k čiastočnému späťvzatiu žaloby po rozhodnutí súdu prvej inštancie nevzniesla žiadne námietky.

8. Podľa § 370 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie

žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

9. Odvolací súd v zhode s procesným úkonom žalobcu v rozsahu čiastočného späťvzatia konanie zastavil a v tejto časti zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v súlade s vyššie citovaným § 370 CSP.

10. V zostávajúcom rozsahu pohľadávky Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods.1, 2 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

11. Rozsudok je v napadnutom výroku vecne správny, z ktorých dôvodov ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 22. 8. 2019 o 10.05 hod. v pojednávacej miestnosti č. 202/II.posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods.1, 3 CSP.

13. Žalobcom vymedzené dôvody odvolania boli podradené pod odvolacie dôvody § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP teda, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP.

15. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

16. Odvolacie dôvody neboli naplnené a odvolací súd nezistil ani žiadny nedostatok procesných podmienok, či inú vadu konania, ktorá by mala mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z § 191, § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď aplikoval náležité právne predpisy, ktoré aj správne interpretoval. Právne závery súdu prvej inštancie sú zrozumiteľne odôvodnené, v súlade s ustálenou súdnou praxou a pri zohľadnení ochrany subjektívnych práv oboch strán sporu.

17. S dôvodmi napadnutého rozsudku sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods.2 CSP), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dopĺňa:

18. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so

zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

21. Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

22. Podľa § 100 ods. 1 OZ Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

23. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, je dlžník povinný uhradiť každú splátku k dohodnutému termínu. Splatnosť jednotlivých splátok neovplyvňuje splatnosť celého dlhu. Premlčanie podľa § 103 veta prvá OZ sa viaže na jednotlivé splátky, nie však na celý dlh. V prípade, ak niektorá splátka nie je včas zaplatená, môže byť dohodnuté, či prípadne stanovené rozhodnutím tzv. strata výhody splátok. Predčasnú splatnosť peňažného záväzku v prípade spotrebiteľských zmlúv môže veriteľ vyvolať za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ jednostranným právnym úkonom. Ak toto právo nevyužije, dlh sa bude premlčovať odo dňa zročnosti jednotlivých splátok. Situácia sa zmení, ak veriteľ účinne uplatní zosplatnenie celej pohľadávky naraz. Ustanovenie § 103 OZ má vo vzťahu k § 101 OZ povahu špeciality, rovnako povahu lex specialis má ustanovenie § 53 ods. 9 OZ vo vzťahu k § 565 OZ.

24. Podľa § 103 vety druhej OZ, v prípade tzv. zosplatnenia dlhu pre splátky splatné v budúcnosti, premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti tej nesplnenej splátky, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 OZ. Ak totiž veriteľ právo na zosplatnenie inak v budúcnosti splatného dlhu nevyužije, jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne odo dňa splatnosti každej z nich; ak veriteľ účinne uplatní zosplatnenie celého dlhu, pre zvyšok dlhu, ktorý mal byť pôvodne zaplatený v splátkach, začína plynúť premlčacia lehota od splatnosti tej nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej k uplatneniu predčasnej splatnosti dlhu došlo. Nejedná sa teda o ktorúkoľvek predtým nesplnenú splátku, ale len tú, pre ktorú veriteľ využil právo na zosplatnenie dlhu.

25. V konaní nebolo sporné, že nárok uplatnený v konaní vychádzal z práva žalobcu na úhradu celého zostatku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úveru v dôsledku jeho predčasného zosplatnenia. Suma úveru vo výške 4.000 € poskytnutá žalovanej právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding a.s. mala byť uhradená v 60-tich mesačných splátkach, vždy do 20. dňa v mesiaci vo výške 116,67 € mesačne spolu s úrokom z úveru 25% ročne, v celkovej výške 6.700,20 €. Medzi stranami sporu bolo dohodnuté právo veriteľa podľa § 565 OZ na uplatnenie nároku na predčasnú splatnosť záväzku v prípade porušenia povinnosti žalovanej na riadnu a včasnú úhradu splátok. Nebolo spochybnené, že žalovaná túto svoju povinnosť nesplnila, a že veriteľ Consumer Finance Holding a.s. uplatnil nárok na predčasné zosplatnenie nároku v mesiaci august 2015.

26. Ako to správne konštatuje súd prvej inštancie v bode 12. odvolaním napadnutého rozsudku, v súdnom spise je na čl. 26 výzva právneho predchodcu žalobcu na úhradu splátky splatnej v mesiaci apríl 2015 s tým, že ak nedôjde k jej zaplateniu do 5.8.2015 uplatní veriteľ nárok na zosplatnenie dlhu. Následne listom zo dňa 26.8.2015 bolo žalovanej oznámené, že dlh z úverovej zmluvy je zosplatnený v celom rozsahu.

27. K zosplatneniu pohľadávky došlo v mesiaci august 2015. Žalobca v odvolaní tvrdil, že plynutie premlčacej doby je potrebné počítat až odo dňa splatnosti splátky splatnej v mesiaci august 2015 tj. 20. 8. 2015, keď predtým v priebehu konania uvádzal, že premlčanie plynie od splátky splatnej v mesiaci júl 2015 tj 20. 7. 2015 (podanie žalobcu doručené súdu 3.9.2018 čl. 60 spisu). Niet však pochyb, že

zákonné podmienky na zosplatnenie záväzku žalovanej vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy v mesiaci august 2015 mohli byť splnené len v prípade, ak k zosplatneniu dlhu došlo až po troch mesiacoch od omeškania s úhradou splátky, pre ktorú veriteľ nárok na úhradu celého zostatku dlhu uplatnil (§ 53 ods. 9 OZ). Takéto podmienky boli splnené len vo vzťahu ku splátke splatnej v mesiaci apríl 2015 tj. 20. 4. 2015, ako to dokladuje aj výzva veriteľa z 27.6.2015 na č.l. 26 spisu na úhradu tejto splátky, keď doba omeškania 3 mesiacov uplynula v júli 2015, a k zosplatneniu dlhu bolo pristúpené v súlade so zákonom v mesiaci august 2015.

28. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd je toho názoru, že § 103 veta druhá OZ, v kontexte s § 565 a § 53 ods. 9 OZ je nevyhnutné vykladať tak, že v prípade, ak veriteľ účinne využije svoje právo v zmysle § 565 OZ tým, že vyzve dlžníka na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, začína plynúť premlčacia lehota odo dňa zročnosti tej nesplnenej splátky, pre nesplnenie ktorej veriteľ právo na zosplatnenie celého nezaplateného dlhu využil. To znamená, že premlčacia doba pre v budúcnosti splatné splátky nemôže plynúť odo dňa nesplnenia akejkoľvek inej splátky.

29. Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že premlčacia doba začala veriteľovi plynúť od splatnosti splátky splatnej 20. 4. 2015, a pokiaľ žalobca uplatnil nárok na neuhradené a zosplatnené splátky dlhu dňa 6.6.2018, stalo sa tak po uplynutí trojročnej premlčacej doby, z ktorých dôvodov nemožno žalobcovi nárok priznať (§ 100 ods. 1 OZ). Aj keď niet pochýb, že predpokladom zročnosti celého dlhu je úkon veriteľa, ktorým u dlžníka uplatní predčasnú splatnosť dlhu, zákonná úprava nijako nešpecifikuje, kedy nastáva splatnosť úveru, vo vzťahu ku ktorému bolo právo na predčasné zosplatnenie uplatnené. Právna úprava vymedzuje iba podmienky, za ktorých môže veriteľ toto svoje právo využiť, a v záujme odstránenia právnej neistoty v § 103 druhá veta OZ presne špecifikuje, od splatnosti ktorej splátky začína plynúť premlčacia lehota pre zosplatnený dlh. Námietky žalobcu o tom, aby v rozpore so zákonom došlo k posunu začiatku plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich nereflektujú na právna úpravu, ktorá okamih plynutia premlčacej lehoty *expressis verbis* „posúva“ pred okamih, ku ktorému veriteľ uplatnil nárok na predčasné zosplatnenie dlhu u dlžníka. Fakt, že v záujme ochrany práv spotrebiteľov zákonodarca stanovil ako podmienku zosplatnenia omeškanie s úhradou dlhu viac ako 3 mesiace, na tejto skutočnosti vyplývajúcej zo zákonnej úpravy § 103 druhá veta OZ nič nemení. Naopak, úplne jednoznačne špecifikuje tak pre potreby veriteľa, ako aj dlžníka-spotrebiteľa moment, od ktorého plynie premlčacia lehota na riadne a včasné uplatnenie nároku na súde.

30. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 396 ods. 1 CSP prihládajúc na zásadu zodpovednosti za procesný výsledok sporu ako vyplýva z § 255 ods. 1 CSP a priznal procesne úspešnej žalovanej (za zastavenie konania rovnako nesie procesnú zodpovednosť žalobca) náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

31. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).